Год. VIII гр. Плѣвенъ, 10 май 1928 год. Брой 20

Северно Ехо

Редакторъ Петко Пав.-Поповъ. | Сърѣдакторка Рена П. Попова. | Год. абонаментъ 60 лв.

Истинскиятъ пушачъ предпочита цигаритѣ
Ениндже Вардаръ
които винаги се приготовляватъ отъ отлежали южно-български тютюни.

Къмъ нови методи *Отъ известно време общинскиятъ съветъ на Плѣвенъ се намира предъ нови методи за управление. Хоризонтитѣ на една дейность на законность, на целесъобразна стопанска предприемчивость, наново се откриватъ и чертаятъ върховни лозунги. За всѣки е ясно, че легендитѣ за възможностита да се упражнява една власть лекомислено и безъ чувство на отговорность, сж мъртви. Общината трѣбва да се управлява съ разума на добъръ стопанинъ. И когато завчера въ пленума на общинския съветъ се извика на живо отъ забравената отъ мнозина истина, че нѣма бедни общини щомъ задъ тѣхъ стои едно разумно и добросъвестно управление, а има само лоши управници, цѣлия общински съветъ, ржководенъ отъ тая мисъль, премина къмъ основното разрешаване на въпроса за събиране на нѣкои общински доходи чрезъ стопанското имъ преобразуване. Тая мисъль, да се поставятъ всички общински сервизи на стопанска база, сложена и сега на обсжждане, е голѣмата гаранция за стопанското бждаще на нашата община. Трѣбва да се подчертае, че така поставянето на такива голѣми въпроси на управлението, е ярко доказателство за силно развито обществено чувство въ първитѣ общински деятели, което, колкото и бавно, ще се наложи като концепция и въ ржководния персоналъ на общината, който по всички разумни инициативи, за благополучието на Плѣвенъ, е ималъ винаги нашата подкрепа.*

Новитѣ методи на общинско управление, които се желаятъ отъ всички, трѣбва да се поставятъ на първа линия. Иначе, както много пжти на това мѣсто сме подчертавали, въпрѣки набелязания активъ, общината ни ще си остане все въ това положение на лошо стопанисване, което създава и мълвитѣ, че въ нея става нѣщо, или пъкъ, че общинскитѣ срѣдства се разпиляватъ по единъ много произволенъ начинъ.

И за да спрятъ именно клюкитѣ и зловредната мълва изъ кюшетата и кафенетата, общинския съветъ трѣбва да настои да се мине по бързо и твърдо къмъ новитѣ методи на общинско управление, дори ако за това сж нужни и жертви.

„Северно Ехо“.

Апартаментъ отъ стая, кухня, вестибюлъ и маза се даватъ подъ наемъ. VII кварталъ, Чифте кафене, ул. № 94 домъ № 33.

Подъ наемъ се дава самостоятеленъ жгловъ етажъ съ кухня, перална, електрическо осветление, — срещу „Паметника на свободата“. Споразумение при Василъ Шишковъ, зап. полковникъ. 1—2

Не „милосърдие“, а дългъ

Духътъ и характерътъ на единъ народъ се проявява въ изключителни моменти на неговия животъ. Бързото ориентиране, самопомощьта, съ която той посреща катаклизмитѣ, говорятъ за неговата култура и за степеньта на неговото развитие. Въ тая самопомощь се вижда съзнанието за общностьта между членоветѣ на единъ народъ, на една държава. Нѣма ли нея въ тия върховни моменти на живота, не може да се каже, че има съзнание за общность между членоветѣ на народа или държавата. Отъ степеньта, въ която тя се проявява, се сжди и за чувствата и настроенията, които преживява обществото. Защото, не сж думитѣ, а фактитѣ, които изразяватъ тия чувства и настроения.

Катастрофалнитѣ земни трусове, които изложиха на погибель стотици хиляди отъ народа и държавата, хвърли въ трауръ обществото. Жертвитѣ обаче, които дава обществото за подкрепа на своитѣ близки, не говорятъ твърде убедително за дълбокитѣ чувства на тоя трауръ и за едно голѣмо съзнание на обществото. Това е печално явление, истински трауръ.

Въ единъ отъ най-сериознитѣ вестници (Миръ) излѣзна да се твърди, че пожертвуванията въ дни на бедствия сж дѣло на милосърдието, дѣло на сърцето. Всѣки да даде, колкото отъ сърце му се откжсне. Ако това твърдение е *искрено*, трѣбва да го приемемъ за много несъстоятелно.

Въ дни на общенародни бедствия не милосърдието се притича на помощь, а съзнанието за дългъ. Ние живѣемъ въ една държава, отъ здравината и благосъстоянието на която зависи щастието и благосъстоянието на всѣки неинъ членъ. Катаклизмитѣ рушатъ основитѣ на държавата. Всички ние *сме длъжни* да предложимъ силитѣ си, за да заздравимъ основитѣ й. Държавата е единъ общественъ договоръ, споредъ който всѣки неинъ членъ е длъженъ да й даде всички сили въ минути на опасность, за да я запази. Така е въ време на война. Така е и въ моменти на стихиинни катастрофи. Тоя договоръ е неписанъ. Той лежи въ областьта на съзнанието. И той не по-малко се налага въ предметния случай, отколкото писанитѣ закони. Разликата отъ последнитѣ е, че той не ограничава волята. Но затова пъкъ той се мѣри съ съзнанието и морала на гражданина. Несъзнателенъ и неморalenъ е оня гражданинъ, който, подъ натиска на грубъ егоизъмъ и алчность, укрива отъ държавата своитѣ помощни сили. Той краде отъ държавата. Защото само чрезъ нея, чрезъ нейнитѣ институции, е придобилъ силитѣ, богатствата си. Неморално и дори престжпно е, когато милионери — съ десетки, нѣкои съ стотици — даватъ трохитѣ, оставени на кучетата. Непонятно става за чувствата на дългъ и взаимность да даде *X*, *У* нѣкакви 20—25 х. лева или дори 100 х. лева, когато разполага съ 200—300 и повече милиони. Отвратителна е алчностьта, когато другъ милионеръ дава 500 лева. Незаслужава ли той и другитѣ общо презрение? Скрьбно. Вмѣсто въ виситѣ на живота да виждаме благородството, великодушието, благотворителностьта, алтруизма— величието на душата на единъ народъ въ неговитѣ видни представители, ние виждаме дребнавостьта й, най-грубитѣ страсти — алчность, скжперничество и егоизъмъ.

Не! И въ тоя моментъ на изпитание народната маса застана на висотата на положението. Тя си остана все такава патриотична, милосрдна, човѣчна.

Държавата изнемогва. Тя нѣма сили да издигне падналия братъ. *Върховенъ дългъ*, а не „милосърдие“, се налага на обществото да даде действителна помощь. Нужно ли е да изброяваме милионеритѣ, които въ тая тежка криза могатъ да внесатъ не по-малко отъ 400—500 милиона лева?... Азъ зная такива, които на разбойници, за да запазятъ кожата си, дадоха по 500—600 х лева, а въ дни на народно бедствие даватъ по 8—10—20 х. лв., а нѣкои и това не даватъ. Чувствуватъ ли тѣ унижението на своята личность? Съмняваме се. Азъ зная търговци, които въ търговията изгубиха милиони и не паднаха, а сега даватъ по 500 лв. Срамно!

„Милосърдие“ е онова, което чужденцитѣ даватъ на народа ни отвънъ. А ние не трѣбва да се укриваме подъ софизмитѣ, а трѣбва по дългъ да даваме. А като у насъ съзнание за дългъ нѣма, държавата е не само въ правото, но и длъжна да тури ржка на милионитѣ, заради народа, защото тѣ сж спечелени отъ тоя народъ.

Д. Мирчевъ

Изъ сждебната зала

Осжденъ секретарь-бирникъ

Преди нѣколко дни въ тукашния окржженъ сждъ се разгледа дѣлото заведено срещу бившия секретарь-бирникъ на с. Черчеланъ, Парашкевъ Н. Поповъ, за злоупотрѣбление на общински пари.

Обвинението се доказа и сждътъ го осжди на една година строгъ тъмниченъ затворъ.

Осжденъ държавенъ бирникъ

Едновременно съ горното дѣло се разгледа и дѣлото заведено срещу бившия десети държавенъ бирникъ, съ районъ Брѣстовецъ, Учинъ долъ и други села въ плѣвенско, Георги Станчевъ отъ с. Владиня, ловчанско, за злоупотрѣбление на 45 хиляди лева, събрани отъ данъкоплатцитѣ въ с. Ученъ долъ.

Сждътъ го призна за виновенъ и го осжди на две години строгъ тъмниченъ затворъ.

Търговски договоръ съ Чехославия

Отъ войната насамъ между България и Чехословашко се създадоха оживени търговски сношения. Индустрията на Чехословашко зае въ нашия вносъ мѣстото на старата Австро-Унгарска империя, а България започна да доставя сурови материали и храни. Излишъкътъ на лозарското ни производство наложи, между другитѣ държави на централна Европа, да потърсиме пазаръ и въ Чехославия.

За да добиемъ една представа за условията, при които се развива търговията между двете държави, какво трѣбва да се направи за да се насърдчи тя, и следвайки предначертаната задача на редакцията на „Северно Ехо“ — да се работи за едно сближение между двата славянски народи, българския и чехословашкия, ние имахме единъ обстоенъ разговоръ съ г. *Прохазка*, консулъ на Чехословашката република въ Русе. Последниятъ е познатъ като добъръ приятель на България и като отличенъ познавачъ на интересуващитѣ ни въпроси.

г. Прохазка намира, че между България и Чехославия сжществуватъ добри условия за една интензивна търговия. Нуждитѣ на тия две държави се взаимно допълватъ; тѣ се намиратъ сравнително близо една отъ друга и се свързватъ съ единъ естественъ евтенъ и удобенъ пжть — Дунава, който позволява перанспортирането на голѣми количества стоки, безъ особени митнически и други затруднения, познати при желѣзопжтния транспортъ. България и Чехославия, обаче, и до днесъ не сж сключвали редовенъ търговски договоръ. Липсата на такъвъ създава редица пречки на търговията имъ и особенно на българския износъ. Частичнитѣ споразумения, които сега сжществуватъ, не сж отъ естество да извършатъ онова, което ще извърши търговския договоръ. Последниятъ чрезъ намаление на митата ще усили българския вносъ въ Чехославия на разни сурови материали — кожи и др., на храни, царевица, пшеница, бобъ и особенно на брашно, грозде и вино, които тя сега доставя отъ други държави. Това пъкъ ще създаде работа на замиращата българска брашнена индустрия и ще открие широкъ пласменъ на излишното грозде и вино, които сега се продаватъ на безценица у насъ.

На българското общество е малко известно, че Чехославия, макаръ и земледѣлска страна, внася значително количество жито отъ Съединенитѣ Щати и брашно отъ Унгария. На последната тя плаща ежегодно 400–500 милиона крони за брашно. Вносътъ на американското жито се благоприятствува отъ сключения съ нея търговски договоръ, а този на унгарското брашно отъ липсата на конкурентo-способенъ вноситель. При единъ търговски договоръ, такъвъ може да стане България. Чехославия и сега купува български храни но не направо, а чрезъ посредничеството на Виена. Това посредничество се поддържа отъ създалитѣ се връзки между чехословашкитѣ и виенски търговци още отъ времето на бившата Австро Унгария и отъ обстоятелството, че българскитѣ храни се продаватъ несортирани и нестандардизирани. Последното се извършва въ Виена. До сега, за голѣмо съжаление, не е направено нищо за създаване прѣки връзки между чехословашкитѣ и български търговци. А колкото до последното, известно е, че липсата на стандардизация е единъ общъ недъгъ на българския износъ и отъ това се създава посредничество на чужди търговци. Напоследъкъ българския генераленъ консулъ въ Марсилия изнесе, че и българския бобъ се продавалъ на ниски цени, защо не билъ сортиранъ.

Чехославия също така нѣма достатъчно грозде и доставя значителни количества отъ Далмация и Италия, чийто вносъ се благоприятствува отъ сключения съ тѣхъ търговски договоръ. Споредъ последния, за гроздето отъ тези страни се плаща по една крона мито на кгр., а за българското се плаща по три крони за килограмъ. При еднакви условия българското грозде може да конкурира, защото превъзхожда италиянското и далматинското по качество, и да се пласира въ голѣми количества.

Въ единъ търговски договоръ Чехославия, възъ основа принципа на взаимностьта, би желала да добие намаление митата на стокитѣ, които тя внася въ България, именно: порцеланови стоки, стъклария, желѣзария, земледѣлски машини и на суровитѣ материали, предназначени за българската текстилна индустрия, придимно прежди — памучни, вълнени, коприneни, ютени и конопени. Последнитѣ сж една необходимость за българскитѣ тъкачни фабрики и благодарение на тѣхъ, тия фабрики изработватъ платове, които конкриратъ на европейскитѣ. Вносътъ на текстилни материали не ще попречи на българската тъкачна индустрия, защото сега сжществува само една тъкачна фабрика, която не може да удовлетвори нуждитѣ.

Отъ всичко изложено до тукъ се вижда какви голѣми ползи ще донесе за двeтѣ страни сключването на редовенъ търговски договоръ, и трѣбва да се пожелае той да се реализира найскоро. При това нека не се забравя, че както другитѣ славянски народи, така и българския и чехословашкия, сж били до сега само предметъ за експлоатация отъ голѣмитѣ държави и че тѣхното неприятно опекунство може да се отстрани преди всичко съ сътрудничество на икономическа почва.

Ангелъ С. Симеоновъ.

За децата, които бедствуватъ въ Пловдивъ

Апельтъ на плѣвенската родолюбива майка

По инициативата на комитета за събиране помощи за пострадалитѣ отъ землетресението, въ понедѣлникъ, вечерьта, се състоя събрание на плѣвенскитѣ дами, за събиране горни и долни дрехи за беднитѣ деца отъ Пловдивъ.

Събранието се откри отъ председателя на комитета, г. Хайдудовъ, следъ което г-жа Н. архитектъ Върбенова направи подробно изложение за положението въ Пловдивъ и апелира къмъ родолюбивитѣ плѣвенки да се притечатъ на помощь на бедствуващитѣ деца отъ стохилядния градъ.

Следъ изложението на г-жа Върбенова, събранието реши да се поканятъ всички заможни наши сьгражданки да направятъ дарения на долни и горни дрехи и играчки. Даренията се изпращатъ въ д-во „Съгласие“ най-късно до тая вечерь, а утре и други день една комисия ще обиколи ония, които не сж успѣли да дадътъ даренията си.

Въ недѣля събранитѣ подаръци се опаковатъ и се изпращатъ въ Пловдивъ.

Плѣвенци, които се показаха милосърдни и пожертвувателни къмъ пострадалитѣ наши братя отъ южна България, нека и тоя пжть се отзоватъ щедро къмъ тѣхнитѣ малки деца, които, голи и боси, отстояватъ наредъ съ възрастнитѣ срещу жестокитѣ шеги на природата.

Плѣвенски родолюбиви и милостиви майки помогнете на ония, които ще останатъ вечно признателни къмъ вашето милосърдие!

300 милиона лева за отводняване на низинитѣ въ никополско

Докладътъ на инженеръ Форнари

Онзи день е заминалъ за Италия г. инженеръ Форнари, който миналата година бѣше повиканъ въ България като експертъ по работитѣ, които се извършватъ отъ срѣдствата на бѣжанския заемъ и специално по пресушаване на блатата.

Преди да си замине, г. Форнари е направилъ подробенъ докладъ за състоянието на блатата и е изтъкналъ, че за тѣхното напълно пресушаване сж необходими 435 милиона лева. Между другото той е подчерталъ, че за окончателното завършване на укрепителната дига край Дунава, отъ с. Гигенъ до с. Сомовитъ сж нуждни 40 милиона лева; за укрепителна дига отъ Никополъ до Свищовъ — 60 милиона лв., а за отводнителнитѣ канали на карабоазкото, никополското и свищовското блата сж потрѣбни още 200 милиона лева.

Правителството ще се занимае съ тоя докладъ на г. Форнари и по всѣка вѣроятность ще предвиди горнитѣ суми въ тазгодишния бюджетъ на държавата.

Животъ — Книга — Изкуство

За писателитѣ на провинцията

Въ писателскитѣ срѣди обикновено се счита за твърде унизителна кариерата на провинциалния писатель. Затуй идеалътъ на всѣки начинаещъ поетъ е да живѣе въ столицата. Но ако у насъ това е толкова непостижимо, колкото е рисковано да се сравни съ авантюрата, мнозина несъмнено даровити наши писатели счупватъ перото си и се отдаватъ на трудъ по своята прехрана. Това а твърде печално. То е все едно да гледашъ, ако имашъ сърце, потъпкани въ кальта благоуханни цвѣтя. Но примирението да живѣешъ въ провинциаленъ градъ съдържа една друга възможность—че то може да даде за неугасналия талантъ дълбокитѣ вдъхновдния на единъ локаленъ илюстраторъ, на единъ цененъ битовъ писатель на провинцията.

Ние нѣмаме толкива писатели. У насъ само единъ *Ракитинъ* е оригиналния поетъ на провинцията. И въ това отношение той е първата очевидность да се даде индивидуалность на мѣстни, чисти географски ограничени настроения.

И при все това, Ракитинъ е отъ фалангата талантливи лирици. Наистина, да се тръгне отъ областьта на една такава лирика, за да се приобщи тя до голѣмото творчество, е нуженъ неудържимия талантъ на единъ Яворовъ, а въ разказа—твърдостьта, постоянството на единъ Йовковъ. Въ чужбина, обаче, има голѣми провинциални поети и писатели, които по причина на важни етнографически и стилови данни на произведенията имъ, преминаха въ историята на отечественнитѣ литератури. У насъ такова явление не се забелязва. То сжществуваше въ Сърбия дълги години на малката й територия преди войнитѣ. Затуй у насъ пречупванията по най-кжсата линия на догонване съвършенството сж толкова възможни.

Две думи за нѣколко ценни стихове въ проза

Количественното развитие на нашата литература презъ последнитѣ десетилѣтие нахвърля баластъ, който затрупа много ценни предметно творби, тънки литературни нѣща, които, не ще мине дълго време, за да се подирятъ и откриятъ. За тѣхъ често мисля, когато прелистямъ стари списания или забравени книги. Нѣкога *Денница* ни даде въ сп. „Мисъль“ най-хубавитѣ дневници на една мома, останала неомжжена, но чиста, и съ душата на средновѣковно божествено примирение. Казвамъ нѣкога, защото днесъ тя е покойница. Нѣкога *Мих. Кременъ* ни даде най-хубавитѣ портретни настроения въ своята книга *„Схлупени стрѣхи“*. Тънки, едва уловими констатации на нищета, на несъвършенство у хората бѣха тѣ. Но Кременъ вече не пише. Сждба! Нѣкога *Г. П. Домусчиевъ* написа най-хубавитѣ стихотворения въ проза, съ истинско поетическо проникновение, сжщински стихове въ проза á la Тургеневъ.

Но тия хубави нѣща на истинския разцвѣтъ на литературата ни днесъ сж поругани отъ ржцетѣ на богоборци, които изхвърлятъ иконитѣ изъ църквитѣ на литературата и гасятъ свещитѣ на вѣрата ни въ нея.

Homo Novus.

Счетоводитель — Младежъ съ практика, свършилъ Свищовската търгов. гимназия, търси работа въ Плѣвенъ или провинцията. Споразумение чрезъ *Алекси Марковъ*, рибарь до хотель Балканъ.

Жакъ Сезанъ

Малка игра на дружество

(разказъ)

Заобиколенъ отъ своята свита, царьтъ бѣше влѣзалъ въ магазина на златаря Жозе Бенъ Натанъ. Отъ тукъ той бѣ купилъ единъ диамантъ за своята прелестна царица, като символъ на чистота въ живота й; бѣше избралъ и единъ рубинъ за своята фаворитка, като споменъ на неговата пламенна любовь къмъ нея въ своитѣ млади години; и най-сетне, той взе и единъ изморудъ за многообичната Долорес, за свидетелствуване на сладката надежда, която хранеше отъ своята страна. Рубинътъ струваше двойно повече отъ диаманта, а изморуда двойно повече отъ рубина. Така чувствата и признателностьта на всички бѣха еднакво задоволени.

Бенъ Натанъ сияеше. Но когато царя се готвѣше да напусне магазина, Натанъ уплашено извика:

— Царю, моля правосждие... Единъ синъ диамантъ отъ моята най-хубава колекция току що е изчезналъ...

— Какво казва Бенъ Натанъ?... Единъ диамантъ изчезналъ?... Този човѣкъ моли за правосждие?... Той обвинява царската свита въ кражба?

Царьтъ го изгледа продължително и съ тихъ гласъ, като натъртено изговаряше всѣка своя дума, каза:

— Измѣри ли добре значението на своитѣ думи, Бенъ Натанъ?

— Да, господарю!

— Знаешъ ли, че ще отговаряшъ съ главата си, ако хвърляшъ лъжливо обвинение?

— Да, царю, но азъ призовавамъ небето за свидетель, че говоря само истина. Азъ принадлежа къмъ една раса, която не е обичана въ тая страна. И въпрѣки това, вече отъ тридесеть години азъ държа тоя магазинъ на улица „Алфонсо“. Нито покойния царь, Вашия баща, нито Ваше Величество не съмъ никога лъгалъ, затова покорно моля за правосждие...

Придворнитѣ, мълчеливи, бѣха заобиколили царя. Всичко се бунтуваше по това време изъ града и ако той носеше още короната, това се дължеше на тѣхната вѣрность и преданость. И при мисъльта, че ги обвиняватъ така дръзко въ кражба, едни бледнѣеха отъ срамъ, а други червенѣеха отъ гнѣвъ.

Всички, оскърбени, извикаха:

— На смърть евреина! На смърть!

Едни отъ свитата извадиха шпагитѣ си, готови да убиятъ дръзкия обвинитель. Бенъ Натанъ се хвърли въ краката на царя и извика:

— Нека ме разсечатъ на публично мѣсто! Нека ме оковатъ въ тежки вериги, но нека най-напредъ се претърсятъ тия дами и господа.

Предъ магазина се събра множество народъ, които, разбирайки тревогата на Бенъ Натанъ, викаше:

— Това е единъ честенъ човѣкъ, царю!

— И уважаванъ отъ всички...

— Дайте му правосждие!

Царьтъ мълчеше.

Съ единъ жестъ той покани народа да млъкне, а съ другъ заповѣда на свитата си да влѣзе отново въ магазина на златаря.

Какво бѣше решилъ да прави той? Въ искренностьта на евреина не можеше повече да се съмнява, а и въ себе си сувереньтъ бѣше вече се увѣрилъ, че недостойната постжпка на единъ отъ своитѣ хора бѣ публично осждена. Той се намираше въ своята зрѣла възрасть, въ ония щастливи години, когато, споредъ думитѣ на Барбай д'Орвили, е вече минала буйностьта, но когато все пакъ остава нѣщо като великодушие, ако не въображение за младостьта.

Нѣмаше по неустрашимъ кавалеръ въ цѣлата страна. Нѣмаше по-просвѣтенъ сждия, по-чувствителенъ поетъ отъ царя.

Той притежаваше щастливо равновесие отъ способности, които даватъ доброто възпитание и доброто здраве. И народътъ го обичаше, защото той бѣше справедливъ, чувствителенъ и великодушенъ.

Какво бѣше решилъ въ случая?

Стражата пропжди народа отъ улицата, на другата страна на която царя бѣше забелѣзалъ единъ брашнарски магазинъ. Той се усмихна и промълви:

—Лесенъ е цѣрьтъ на болката!

Всички го гледаха очудени. И Бенъ Натанъ си мислише: наистина, нашия обиченъ господарь е полудѣлъ!

Царьтъ бѣше вече намѣрилъ средство за да се позволи на крадеца да върне камъка, безъ да бжде узнатъ.

— Ние ще играемъ, каза той, една малка игра на дружество. Нека ми се даде една метолическа ваза...

Златарьтъ, който продаваше и вази, донесе веднага такава, каквато царя искаше.

— Добре. Сега нека вазата се напълни съ трици отъ отсрещния брашнарски магазинъ.

Заповедьта му се изпълни веднага. Но никой още не разбираше каква ще бжде тая малка игра на дружество.

— А сега, каза царя, ние ще играемъ, като всѣки отъ насъ пъхне стиснатата си ржка въ вазата и ще я извади широко отворена. Всички, като почнемъ отъ менъ, ще продължатъ тия хубави дами и благородници и се свърши съ почетния златарь Бенъ Натанъ и неговитѣ работници. И азъ се обзалагамъ, че когато свършимъ тая малка игра и когато обърнемъ вазата върху масата, ние ще видимъ синия камъкъ да блести между трицитѣ...

Всѣки се подчини. Ржцетѣ, свикнали да въртятъ тежки шпаги, деликатнитѣ ржце, които не играѣха освенъ съ огърлицитѣ и вѣтрилото, ржбатитѣ и малко криви ржце на Бенъ Натанъ и работницитѣ му Обрахамъ и Самуелъ, влизаха подредъ въ металната ваза, бъркаха трицитѣ и излизаха широко отворени.

И когато царя изсипа трицитѣ върху масата, между тѣхъ ослепително блѣсна синия диамантъ.

Всички си отдъхнаха съ облекчение.

Бенъ Натанъ покорно се поклони, следъ което царя и свитата напуснаха магазина му.

Минаха нѣколко години. Една отъ провинциитѣ възстана и царьтъ отиде между населението, съ рискъ на живота си, за да го усмирява. Единъ отъ възстаницитѣ се хвърли върху него за да го убие, но предъ него се изпречи единъ благородникъ и получи удара, който бѣше отправенъ къмъ царя.

Пристигнаха войски и възстаницитѣ избѣгаха въ безпорядъкъ. Царьтъ пристжпи къмъ своя другарь по оржжие:

— Ти ми спаси живота, драги мои...

Благородникътъ се повдигна съ мжка, изгледа продължително царя и едва прошепна:

— Може би, царю... Но азъ не съмъ се още отплатилъ спрямо васъ... Ако азъ не направихъ това... да ви спася живота... Вие, не отдавна, царю, въ Бенъ Натанъ... Вие направихте повече... Вие спасихте... честьта ми...

И той издъхна.

Отъ френски: **П. Д. К.**

Продаватъ се 800 кв. метра мѣсто въ VIII кв., до Никола Поповъ, източно изложение. За споразумение при ХРИСТО ВАРДЖИЕВЪ. 4—4

Веса Пецова
и
Цвѣтко Дончевъ
се вѣнчаха на 6 май т. г. въ баня Лжджене
Плѣвенъ. с. Шумнене.

Опитайте цигаритѣ
„Нова Зорница!“

Тия дни се пускатъ въ продажба цигаритѣ на новата тютюнова фабрика

Нова Зорница

Търговско събир. д-во
ПЛѢВЕНЪ

Цигаритѣ „**Нова Зорница**“ се отличаватъ съ своята ароматичность, понеже се приготовляватъ само отъ отлежали южно-български тютюни.

Опитайте цигаритѣ
„Нова Зорница!“

ВЖГЛЕДВУОКИСЪ
свободенъ

за всѣкиго безъ ограничение на конкурентни цени, безъ декларации и договорни полици
отъ
Българско-Чехско Акц. Д-во за Захарна Индустрия Г. Орѣховица
ГЕНЕРАЛНО ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО
и фабриченъ складъ
за Плѣвенски окржгъ:
Плѣвенска пивоварна фабрика, акц. д-во гр. Плѣвенъ.

Здрави цилиндри се приематъ за напълване
Превъзходно качество — конкурентни цени.

Ново! Ново! Ново!

Братя **Христо Миткови** отъ с. Крушовица, откриха отъ 10 т. м.

Ресторантъ-кафенето
на хотелъ „МОСКВА“

Ресторантътъ е напълно ремонтиранъ. Съдържателитѣ му сж ангажирали специалистъ-готвачъ. Посетителитѣ ще могатъ винаги да намѣратъ най-разнообразни ястия и превъзходни закуски на скара. Продаватъ екстра напитки и отлежала шуменска бира.

Посетете за да се увѣрите!

Околийска комисия по настаняване на бѣжанцитѣ — Плѣвенъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 528

Плѣвенската околийска комисия за настаняване бѣжанцитѣ, съобщава, че ще отдава на предприемачъ по доброволно съгласие построяването на кжщи за бѣжанцитѣ въ селата на Плѣвенска околия по кутурични цели на една кжща.

Поканва г-да предприемачитѣ и майсторитѣ въ Плѣвенска околия, въ 10 дневенъ срокъ да изпратятъ своитѣ писмени предложения въ комисията за всѣко село отдѣлно.

Поемнитѣ условия и планове могатъ да се преглеждатъ всѣко време въ канцеларията на комисията.

гр. Плѣвенъ, 4. V. 1928 година.

ОТЪ КОМИСИЯТА.

ХРОНИКА

Редакционни. — *Въ следния брой ще печатимъ интересна статия отъ г. Георги Марковъ.*

Общинскиятъ съветъ. — Отъ снощи общинския съветъ поднови заседанията си. Поставени сж на дневенъ редъ стопанскитѣ предприятия на общината и бюджета.

Касирани избори. — Касиранъ е избора за общински съветници, произведенъ на 19 февруарий т. г. въ с. Ракита, луковитско. Касирани сж изборитѣ за училищни настоятели въ селата Орѣховица, плѣвенско, и Мжгура, никополско.

Общински избори. — Въ недѣля, 6 т. м., сж били произведени общински избори въ селата Зла рѣка, троянско, и Мар. Тръстеникъ, плѣвенско. Получени сж следнитѣ резултати: Зла рѣка — 371 гласа за Демократически сговоръ и 5 празни бюлетини. Марашки Тръстеникъ — за Демокр. сговоръ първи 849 и втори 107, коалиция демократи, стамболовисти и занаятчии 226 гласа.

Търговци, земледѣлци и скотовъдци! Всички на прочутиятъ Плѣвенски панаиръ отъ 16 до 20 май. Ще намѣрите всички видове едъръ и дребенъ разплоденъ, впрегатенъ и соватски добитъкъ отъ прочутата искърска порода. Търговци, докарайте вашитѣ стоки на панаира. 1—2

Излети. — Плѣвенскитѣ туристически дружества, ведно съ всички културно-просвѣтни и спортни организации, възнамѣряватъ до края на тоя месецъ да организиратъ два излета—първия до чифлика „Клементина“, а втория до Никополъ. Съ тия излети се цели да се даде възможность на плѣвенското гражданство да се опознае съ околноститѣ на Плѣвенъ и съ хубоститѣ на дунавския брѣгъ, а сжщо така да се създадътъ по-приятелски връзки съ добритѣ никополски граждани, които винаги сж смѣтали, че сж пренибрегвани отъ плѣвенци.

Направени сж постжпки да се организиратъ увеселителни влакове и евтено превозване по Дунава.

Плѣвенски спортисти въ Турно-Мугурели — Въ недѣля, 13 т. м., при хубаво време, сборенъ тимъ отъ плѣвенскитѣ спортни организации урежда съ футболнитѣ клубове въ Турно-Мугурели, Ромъния, голѣмъ мачъ, приходътъ отъ който ще бжде въ полза на пострадалитѣ отъ землетресението въ Пловдивъ.

Изъ дейностьта на единъ лѣкарь. — Пишатъ ни отъ с. Горни Джбникъ, че преди нѣколко дни долно-джбнишкия участъковъ лѣкарь д-ръ Връбчевъ е държалъ сказка предъ множество селяни за смъртностьта, отглеждане и отхранване на кармачетата.

Следъ сказката младиятъ лѣкарь е прегледалъ безплатно всички болни деца въ селото. За тая му инициатива той заслужава похвала и насърчение.

Плѣвенския пролѣтенъ панаиръ, прочутъ съ своята искърска порода добитъкъ и хубави коне, започва отъ 17 до 20 май. Търговци, земледѣлци, скотовъдци, докарайте вашитѣ произведения и добичета. На панаира се стичатъ търговци отъ Турция, Гърция, Италия и др. 1—2

Българска благотворителность. — Единъ богатъ кръчмарь отъ плѣвенско, който минавалъ за голѣмъ политиканъ въ селото си, *далъ 3000 лева на единъ общински съветникъ, за да гласува блamирането на кмета, съ който билъ въ лоши отношения.*

Нѣщо обикновено при нашитѣ нрави!

Но, преди нѣколко дни, когато въ селото започнали да събиратъ помощи за пострадалитѣ отъ землетресението въ южна България и *когато бѣдни селяни сж давали по 30—50 лева и жито, тоя кръчмарь далъ само 20 лева.*

Такива обществени паразити заслужаватъ презрение.

За пострадалитѣ отъ землетресението. — Г-нъ Лазаръ Влаевски отъ Тетевенъ и г. К. М. Печигарговъ отъ Плѣвенъ, вмѣсто некрологъ за починалото детенце Косю Л. Влаевски, сж внесли на тукашния комитетъ 400 лв. за пострадалитѣ отъ землетресението.

Скотовъдци, земледѣлци и търговци, всички се пригответе за прочутия Плѣвенски пролѣтенъ панаиръ на 17, 18, 10 и 20 май. 1—2

Лѣкарски промѣни. — Долно-джбнишкиятъ участъковъ лѣкарь д-ръ Гайтанджиевъ е премѣстенъ за околийски ветеринаренъ лѣкарь въ гр. Свищовъ.

Конференция на математицитѣ. — На 16, 17 и 18 т. м. въ Плѣвенъ ще се състои конференция на учителитѣ математици отъ Плѣвенска околия. Ще реферирать професоритѣ Пашевъ и Кировъ, главния инспекторъ при м-вото на просвѣтата М. Николовъ, окр. училищенъ инспекторъ М. Милчевъ и гимназиалния учитель П. Ивановъ.

Закланъ добитъкъ. — Презъ миналия месецъ въ градската скотобойна сж заклани 7,568 глави едъръ и дребенъ добитъкъ на общо тегло 62,015 кгр. месо.

За пострадалитѣ. — Плѣвенскиятъ комитетъ за събиране помощи за пострадалитѣ отъ землетресението е събралъ до снощи 487,094 лева.

— *Ученицитѣ* отъ плѣвенскитѣ училища сж събрали помежду си помощи за пострадалитѣ отъ землетресението около 40,000 лв. Тоя актъ на пожертвувателность говори за родолюбието и силното чувство на състрадание въ учащата младежь къмъ пострадалитѣ отъ южна България. Браво!

Конфискувано млѣко. — Градскитѣ ветеринарни власти отъ 1 май до вчера сж конфискували 38 кгр. фалшифицирано млѣко. На разносвачитѣ му сж съставени актове за даване подъ сждъ.

Скотовъдци и коневъдци-търговци, докарайте добитъка си и вашитѣ стоки на прочутия и най-голѣмъ въ царството Плѣвенски пролѣтенъ панаиръ на 17, 18, 19 и 20 май. 1—2

Нивелация на села. — Нивелацията на селата Вълчи Трънъ, плѣвенско, Дойренци, Деветаки, ловчанско, и Торосъ, луковитско, е отдадена на търгъ, а нивелацията на селата Лѣтница, ловчанско, Новачени, никополско, и гара Червенъ-брѣгъ се работи отъ персонала на планоснимачното бюро при постоянната комисия.

Нѣма вече землетресение! Търговци, земледѣлци, скотовъдци, посетете Плѣвенския пролѣтенъ панаиръ отъ 17 до 20 май. 1—2

Новъ стопански съюзъ. — Въ края на м. априлъ т. г., поради голѣмитѣ грижи около пострадалитѣ отъ землетресението въ южна България, мина почти незабѣлязано учредителния конгресъ на птицевъдния съюзъ въ България, важенъ факторъ въ нашия стопански животъ. Съюзътъ обединява 43 птицевъдни дружества, най-голѣмо отъ които е плѣвенското.

За управителенъ съветъ сж избрани: председатель проф. Г. С. Хлѣбаровъ, подпредседатели д-ръ Кириновъ и Б. Руменовъ, секретарь П. Поповъ, касиеръ Юр. Пекаревъ и съветници Ст. Лукановъ, г-жа М. Стоянова (София), М. Ц. Цоневъ (Плѣвенъ), д-ръ Цановъ и Стайновъ; контролна комисия: д-ръ Сим. Игнатовъ (Плѣвенъ), Живко Ламбриновъ и Сим, Георгиевъ отъ София.

За редакторъ на съюзния органъ сп. „Модерно птицевъдство“ е избранъ нашия съгражданинъ г. *М. Ц. Цоневъ*. Списанието ще се издава въ Плѣвенъ.

За бждащиятъ театъръ на Плѣвенъ

Една инициатива, която трѣбва да се реализира

Отъ редъ години вече въ градътъ ни се правятъ нечаяни опити да се създаде солидна драматическа трупа, която напълно да отговаря на назначението си. Тия опити, върпѣки всички усилия на ржководителитѣ и материалната подкрепа, както на общината, така и на дружество „Съгласие“, не дадоха очакванитѣ резултати. Причинитѣ за тоя неуспѣхъ сж много и разнообразни. Дошло е време да бждатъ отстранени всичкитѣ причини, които спжваха досегашното правилно развитие на театъра въ градътъ ни.

Дружество „Съгласие“, въ своятъ уставъ е набелѣзало три главни цели: библиотека, народенъ университетъ и *народенъ театъръ*.

Въ положение сме да съобщимъ, че реализирането на последната цель е близко. Настоятелството на дружеството е изработило единъ подробенъ проекто-бюджетъ, който гарантира редовни заплати на артиститѣ, а това, безпорно, гарантира и на публиката, че ще има единъ първостепенъ театъръ въ Плѣвенъ, за какъвто отдавна се мечтае.

Инициативата на дружеството е похвална. Тя трѣбва да бжде подкрепена морално отъ всички граждани и материално отъ общината, постоянната комисия и държавата, още повече, че Съюза на артиститѣ въ България е съгласенъ да изпрати въ Плѣвенъ първостепени сили.

Разписание на австрийскитѣ параходи Виена—Видинъ—Русе

Отъ Видинъ къмъ Русе

(всѣки вторникъ и петъкъ)

Отъ *Видинъ* тръгва въ 5·30 часа сутриньта; отъ *Ломъ* въ 8·30 сутриньта; отъ *Козлодуй* въ 10·45 часа; отъ *Орѣхово* въ 12·15 часа; отъ *Бешлии* въ 14·15 часа; отъ **Сомовитъ** въ 16·05 часа; отъ *Никополъ* въ 16·50 часа; отъ *Свищовъ* въ 18·55 часа; въ *Русе* пристига въ 21·40 часа;

Отъ Русе къмъ Видинъ

(всѣки понедѣлникъ и четвъртъкъ)

Отъ *Русе* тръгва въ 21·30 часа; отъ *Свищовъ* 1·20 часа; отъ *Никополъ* 4·05 часа; отъ **Сомовитъ** въ 5·35 часа; отъ *Бешлии* въ 7·35 часа; отъ *Орѣхово* въ 11·30 часа; отъ *Козлодуй* въ 13·10 часа; отъ *Ломъ* въ 16·10 и пристига въ *Видинъ* въ 19·45 ч.

По сжщото разписание се пжтува отъ *Видинъ* къмъ *Русе* всѣка недѣля, а отъ *Русе* къмъ *Видинъ* всѣка срѣда.

Експреснитѣ параходи

Австрийскитѣ експресни параходи тръгватъ отъ Русе (4·00 часа), Свищовъ (7·30 часа), **Сомовитъ** (10·40 ч.,) Орѣхово (14·35 ч.), Ломъ (19·35 ч.) и Видинъ (22·15 ч.) за Будапеща, Братилава и Виена всѣки вторникъ и всѣка сжбота.

фирмата
МЕНАХЕМЪ ИЕРОХАМЪ
Плѣвенъ

Обявява за проданъ 2 малки кжщи въ Плѣвенъ, магазинитѣ въ Сомовитъ, Гаурене и Пордимъ, разни инвентарни предмети като каси, бризенти, две баскули (голѣми децимала по 1000 кгр.) и др. Споразумение при Саломонъ М. Иерохамъ, телефонъ № 12 (кантора въ дюкянитѣ на Лефтеръ Калпазановъ). 5—10

„ВАЛИСЪ“

Това е новиятъ типъ 20/30 кон. сили **тракторъ**, последна дума на американската техника ненадминатъ по икономия на горивото и смазоченъ материялъ.

Първиятъ четирицилиндровъ тракторъ „Валисъ“ е построенъ въ 1902 г. Отъ тогава, съ увеличение нуждитѣ въ земледѣлието и съ използване на непрекъснато напредващата техника, той се е развилъ до сегашното си съвършенство. Неговитѣ преимущества, обсолютна сигурна работа и дълготрайностьта му създадоха едно име почитано отъ земледѣлцитѣ на всички страни на свѣта.

Той е: *по-мощенъ, по-траенъ, по-ефтинъ и по-икономиченъ* отъ всичкитѣ други марки трактори съ приблизително сжща тяжесть и размѣръ на цилиндритѣ.

Прегледайте долната таблица, за да разберете защо трѣбва да се предпочита трактора „ВАЛИСЪ“

(Споредъ опититѣ на университета Линколнъ — Америка)

Марка на трактора	Служебна тяжесть	Обявена мощность	измѣрена нормална мощность	измѣрена максим. мощность	Теглилна сила	При скорость на часъ	1 литъръ гась развива на часъ: на теглича	1 литъръ гась развива на часъ: рем. шайба
	кгр.	к. с.	к. с.	к. с.	кгр.	клм.	к. с.	к. с.
Валисъ	2053	20/30	30,67	35,79	1548	4,8	2,06	2,76
Интернационалъ	3170	15/30	30,65	35,40	1391	5,03	1,93	2,77
Интернационалъ	1820	10/20	20,38	22,15	739	5,25	1,56	2,72
Фордзонъ	1441,5	22	20,48	22,60	972,5	3,48	1,13	2,59
Дииринге	1934	15/27	27,49	30,83	1017	5,69	1,66	2,42
Хартъ-Паръ	3326	18/36	37,05	43,45	1850	4,8	1,74	2,61
Кейсъ	3032	18/32	32,53	37,25	1308,8	5,13	1,49	2,79

Числата на таблицата ни показватъ, че ВАЛИСЪ е най-лекия между най-мощнитѣ трактори, че развива максимална сила и изразходва минимални количества гась.

Направенитѣ опити, на опитното поле на Софийската държавна опитна станция, показватъ, че тракторъ „ВАЛИСЪ“, при голѣма влага (20%) на почвата, при дълбока оранъ 22, 23 и повече см е изразходвалъ 1.790 до максимумъ — 2.280 кгр. на декаръ гась.

Продаваме отдѣлно или съ вършачки най-новия моделъ.

Цени и условия най-износни.

Искайте каталози

Хоферъ-Шранцъ-Клайтонъ-Шутлевортъ, Акц. Д-во — Плѣвенъ.

Винаги на складъ на едро и дребно
БОРОВИ и ЧАМОВИ
Дъски, греди, летви
на цени конкурентни
само при
Стойко Ив. Мутафовъ & С-ие
Складове: СЪРЪ-ПАЗАРЪ и ГАРА ПЛѢВЕНЪ.

Съобщаваме за знание на многобройнитѣ си клиенти, че фирмата ни не влиза въ картела на плѣвенскитѣ дъскари. 5—10

Бъркачско селско общинско управление

Обявление № 490

с. Бъркачъ, 30 априлъ 1928 год.

На единадесетия день отъ публикуването настоящето въ „Северно ехо“ отъ 14—17 часа следъ пладне въ канцеларията на общинското управление ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване на закупвачъ общинскитѣ доходи „Интизапа“, „Кръвнината“, „Сергийното право“ за време отъ 20 май т. г. до 31 мартъ 1929 година.

Първоначална оценка на интизапа 4000 лв.; Кръвнината 300 лева и сергийното право 300 лева.

Залогъ за правоучастие въ търга е 10% отъ първоначалната цена.

Членове 125 и 127 отъ закона за бюджета, отчетностьта и предприятията е задължителенъ за конкурентитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присътственъ день въ общинското управление.

Разноскитѣ за публикацията, гербъ и др. сж за смѣтка на конкурентитѣ.

Кметъ: В. Дановъ

Секр.-бирникъ: Н. Даковъ

Плѣвенско градско общинско управление

Обявление № 5020

На 16 май 1928 год. 10 часа преди обѣдъ въ канцеларията на Плѣвенското данъчно управление ще се произведе търгъ съ явно наддаване за отдаване на закупвачъ събирането на прихода отъ таксите за лепение неслужебни обявления (афиши такси) за време отъ 1.IV.1928 год. до 31.III.1931 год. Първоначална цена 60,000 лева. Залогъ се иска 3,000 лева, който се допълва до 10% при утвърждаване на търга. Тръжнитѣ книжа сж на разположение въ общината.

Кметъ: ИВ. ИВ. МИНДИЛИКОВЪ

Секретарь: АТ. П. ИЗГОРЕНКОВЪ.

Плѣвенско градско общинско управление

Обявление № 4329

На 12 май т. г. въ 10 часа предъ обѣдъ въ канцеларията на Плѣвенското окржжно данъчно управление, ще се произведатъ търгове съ тайна конкуренция, за продажба на зърнени храни, реколта 1926/27 год., а именно: 32.000 кгр. жито, 18,000 кгр. бѣла ронена царевица и 12,000 кгр. ръжъ, съ първоначална цена 4 лв. килограма и 50 кгр. просо съ първоначална цена 7 лв. кгр. Наддава се на килограмъ за качество каквото е въ деня на търга. Може да се наддава само за единъ видъ храна отдѣлно или за всичкитѣ заедно. Офертитѣ се приематъ отъ 10 до 11 часа предъ обѣдъ. Залогъ за правоучастие въ търга се иска 5%, който се допълва до 10% отъ добитата на търга цена въ деня на търга. Тържнитѣ крила могатъ да се видятъ всѣки присъственъ день въ общината.

Кметъ: ИВ. ИВ. МИНДИЛИКОВЪ

Секретарь: АТ. П. ИЗГОРЕНКОВЪ.

Обявление № 593.

Обявявамъ на интересующи се, че на основание изпълнителния листъ № 4045 отъ 1927 год. издаденъ отъ Софийск окржженъ сждъ, въ полза на Пехливановъ-Шейтановъ, отъ София противъ Г. Пеновъ, П. Грънчаровъ и др., отъ с. Д. Джбникъ за 40,000 лв. и съгласно чл. чл 910—925 отъ гражд ското сждопроизводство, на 22 май 1928 год. ще продамъ Д. Джбникъ на публиченъ търгъ следующия длъжниковъ д жимъ имотъ:

1) Единъ автомобилъ съ 11 единадесеть мѣста, сист Berlie № 27968 отъ около 12 конски сили, здравъ. въ движение, оцененъ за петдесеть хиляди лева.

Желающитѣ да участвуватъ въ тая продань, трѣбва да явятъ въ казания день, часътъ 9 преди обѣдъ, да наддава

гр. Плѣвенъ, 7 май 1928 год. Д. № 2730 отъ 1927 г

I Сждия-изпълнитель: Г. Н. Кънчевъ

Обявление № 598.

На основание изпълнителния листъ № 385 отъ 1928 г издаденъ отъ Плѣв. окр. сждъ, въ полза на Б. Н. Банка, гр. Плѣвенъ, срещу Нако Додевъ отъ гр. Плѣвенъ, за искъ 30,000 лева, обявявамъ, че отъ 16 май 1928 год. до 15 ю 1928 год. въ канцеларията ми ще трае публичната продань следующия длъжниковъ недвижимъ имущественъ свободенъ залогъ и запоръ, а именно:

Две кжщи полумасивни, находящи се въ гр. Плѣвенъ, кв., заедно съ дворъ отъ 560 кв. м. Едната отъ кжщитѣ е строена върху 42 кв. м., а другата върху 47 кв. м., при съ ди; Ив. Додевъ, Георги Симеоновъ, Хр. Пеневъ и ули оценени за 10,200 лева.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцерията ми всѣки присъственъ день и часъ за да преглеж книжата и да наддаватъ.

гр. Плѣвенъ, 8.V.1928 год. Д. № 710 отъ 1927 год.

II Сждия изпълнитель: Ст. Кралевски

Кооперативна печатница „Изгрѣвъ“ — Плѣвенъ № 10